

OSZUKIWACZ (1) *sb m*

N sg oszukiwacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Ten, kto świadomie wprowadza kogoś w błąd, postępuje fałszywie i zdradliwie; circumscriptor, circumventor, deceptor, defraudator, fraudator, impostor Cn: Frustrator, deceptor, impostor, fraudulentus – Oszukiwacz. Calep 438a.

Synonimy cf OSZUKACZ.

Cf OSZUKACZ, [OSZUKALEC], OSZUST